

17 KWIETNIA 1938 ROKU W RZYMIE – KANONIZACJA ŚW. ANDRZEJA BOBOLI SJ (1591-1657)

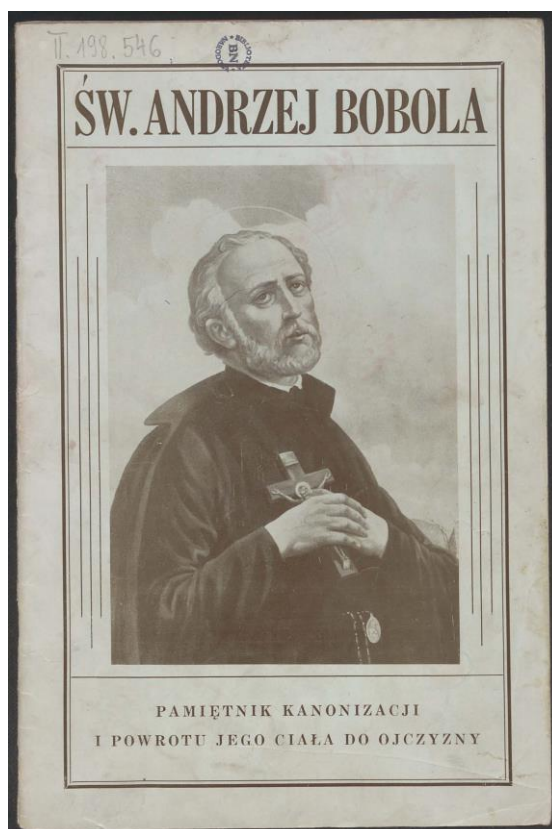
Św. Andrzej Bobola (Wikipedia)

W Niedzielę Wielkanocną, **17 kwietnia 1938 roku**, Ojciec Święty Pius XI zaliczył polskiego jezuitę-męczennika Andrzeja Bobolę w poczet Świętych. Uroczystość kanonizacyjna, podczas której Świętymi zostali ogłoszeni również Włoch Giovanni Leonardi (†1609) oraz Hiszpan Salvatore da Horta († 1567), odbyła się w bazylice św. Piotra. Przybyło na nią tysiące wiernych. W prasie zamieszczono wiele materiałów poświęconych uroczystości oraz powrotowi relikwii Świętego do Polski w czerwcu 1938 roku. **W tradycji wiernych św. Andrzej Bobola już wówczas był patronem Polski, oficjalnie został Nim w maju 2002 roku, za pontyfikatu Jana Pawła II.**

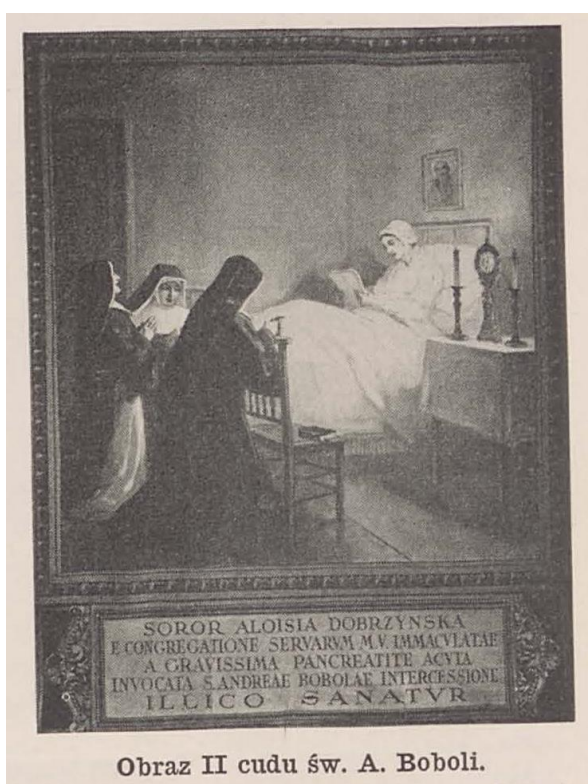
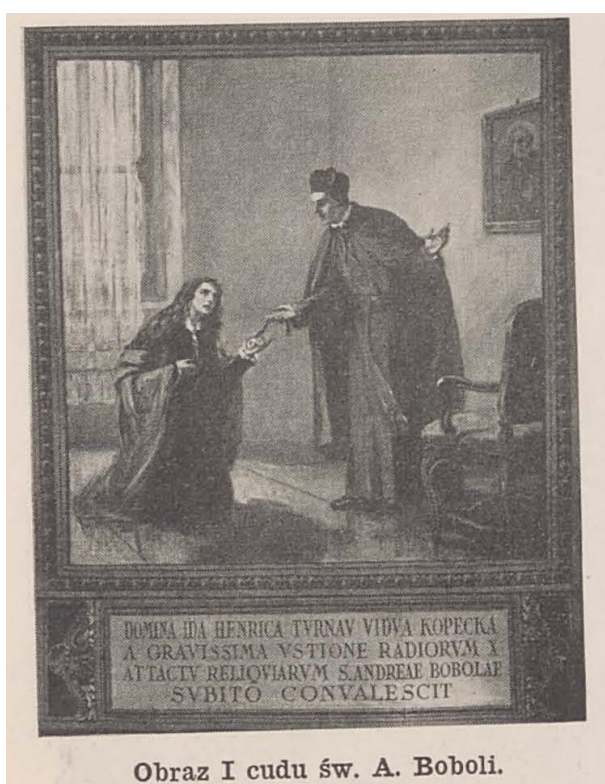
Obraz na frontonie bazyliki św. Piotra, przedstawiający śś. G. Leonardiego, A. Bobolę i S. da Horta. Źródło: Broszura „Św. Andrzej Bobola. Pamiętnik kanonizacji i powrotu Jego ciała do Ojczyzny” (www.polona.pl), wierni przed bazyliką św. Piotra podczas uroczystości kanonizacyjnych w dn. 17.04.1938 r. (NAC)

W wielu źródłach znajdziemy opisy i zdjęcia z uroczystości kanonizacyjnej. Pragnę przytoczyć fragmenty zamieszczone w broszurze „Św. Andrzej Bobola. Pamiętnik kanonizacji i powrotu Jego ciała do Ojczyzny” wydanej w Chicago, dostępnej w bibliotece cyfrowej www.polona.pl Jeśli nie wskazuję innego źródła, zamieszczone przeze mnie zdjęcia pochodzą z tejże właśnie broszury.

Okładka broszury wydanej w Chicago (www.polona.pl)

W okolicznościowej publikacji poświęconej pierwszemu Świętemu Odrodzonej Polski czytamy m.in.: „Od wczesnego już ranka olbrzymie tłumy wypełniać zaczynają bazylikę św. Piotra, na ten dzień przystrojoną w kosztowne adamaszki i brokaty, i tonącą w powodzi niezliczonych świateł, wspaniale odbijających się w złoceniach świątyni. Wśród zebranych przeważają oczywiście Włosi, potem na pierwsze miejsce wysuwają się Polacy, potem dopiero idą Niemcy, Francusi, Anglicy, Hiszpanie, itd. Oczy wszystkich zebranych kierują się na wielkie obrazy, umieszczone pod kopułą bazyliki, tuż obok konfesji św. Piotra, a przedstawiające cuda, działane przez Boga za przyczyną nowych Świętych (...)”

Obrazy cudu św. A. Boboli: napis na obrazie I cudu brzmi: „Pani Ida Henryka Turnau wdowa Kopecka, za dotknięciem relikwii św. Andrzeja Boboli nagle uzdrowiona z ciężkiego poparzenia promieniami X”, napis na obrazie II cudu: „Siostra Alojzja Dobrzyńska, z kongregacji Służebniczek P.M. Niepokalanej, za wezwaniem wstawiennictwa św. Andrzeja Boboli natychmiast uleczone z ciężkiego owrzodzenia trzustki.” Drugi cud miał miejsce w Rzymie dn. 30XII1933 r.

„Obok tronu papieskiego powszechną uwagę zwraca na siebie 50 polskich kadetów, przybyłych na tę uroczystość w uniformach i ze sztandarem. (...) [Pielgrzymi polscy] chyba po raz pierwszy w historii bazyliki św. Piotra śpiewają z całej piersi: «Boże coś Polskę» i «Wesoły nam dziś dzień nastał». Na trybunie dyplomatycznej zasiedli członkowie ambasad polskich przy Watykanie i Kwirynale (...) Około godziny 9-tej zakotłosało się olbrzymie morze głów, wypełniających bazylikę i jej przedsionek. Po schodach królewskich (Scala

Reggia) posuwać się poczyną wspaniała procesja, towarzysząca Ojcu św. przy jego przejściu z Watykanu do bazyliki. Drogę, po której ciągnie, obstawiała gwardia pałacowa w paradnych mundurach. Czoło pochodu stanowią idące w ściśle określonym porządku barwne reprezentacje rozlicznych zakonów i duchowieństwa świeckiego (...), dalej niosą sztandary z wizerunkami nowych Świętych (...) Przy sztandarze św. Andrzeja Boboli kroczą polscy jezuici, z generałem zakonu o. Włodz. Ledóchowskim na czele (...)”

Pius XI na „sedia gestatoria” wkracza do bazyliki św. Piotra

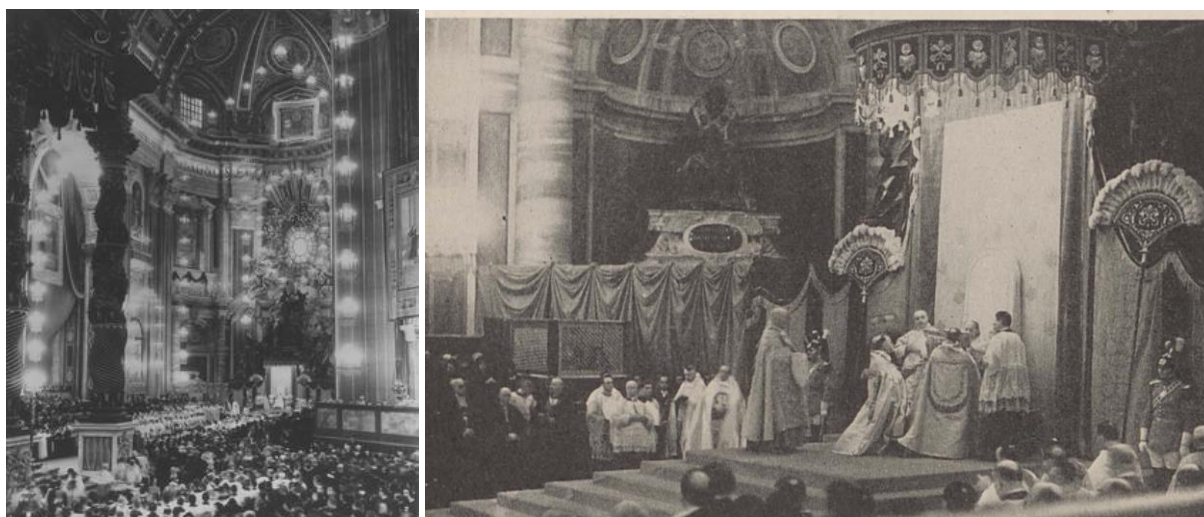

Obraz ze sztandaru św. Andrzeja Boboli.

Następnie „Rozpoczyna się pochód najwyższych dostojników Kościoła: opatów, biskupów, arcybiskupów i 26 kardynałów. Wśród biskupów widzimy około 20 przedstawicieli Episkopatu Polski, a wśród kardynałów J. Em. Ks. Kard. Al. Kakowskiego, metropolitę warszawskiego. Kardynał-Prymas A. Hlond pozostać musiał w Polsce z powodu choroby.”

Po zajęciu przez Ojca Świętego miejsca na tronie, rozporządził się obrzęd kanonizacji.

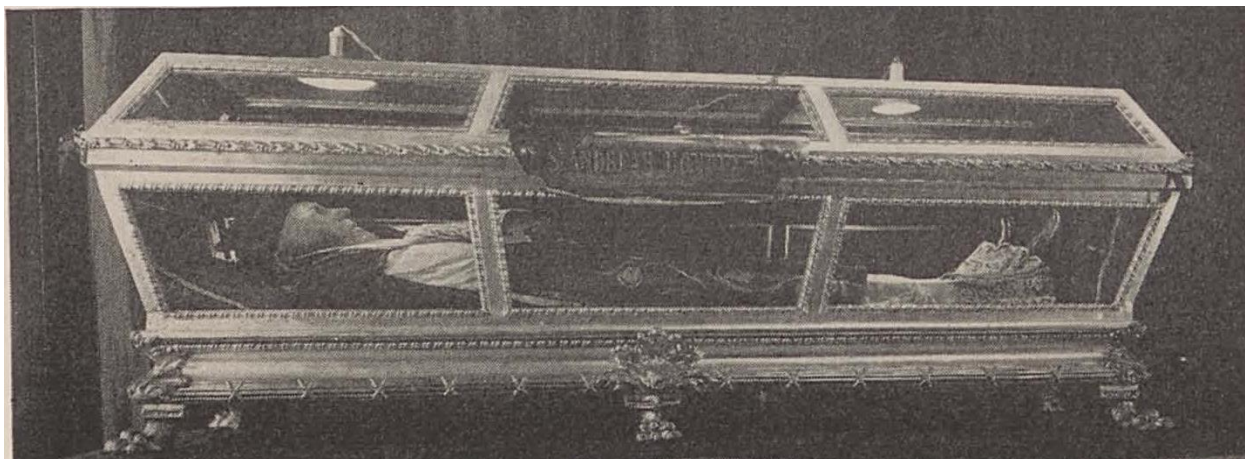
„Na zakończenie kanonizacji powstał Papież i z wysokości tronu zaintonował «Te Deum». W tejże chwili rozbrzmiały dzwony bazyliki a przyłączyły się do nich dzwony wszystkich kościołów Rzymu, głosząc chwałę nowych Świętych...”

Uroczystość kanonizacyjna w bazylice św. Piotra, Ojciec Święty odczytuje formułę kanonizacyjną.
(Źródło: NAC)

Jeszcze przez prawie dwa miesiące po kanonizacji, trumna z relikwiami św. Andrzeja Boboli, odzyskanymi od bolszewików dzięki interwencji papieża Piusa XI w 1923 roku, przebywała w Rzymie w jezuickim kościele *Il Gesù*. W czerwcu rozpoczął się ich powrót do Polski.

„Aby powrót ten wypadł jak najokazalej, lud polski ufundował Świętemu wspaniałą srebrną trumnę; Towarzystwo Wagonów Sypialnych (Wagon-Lits-Cook) jeden ze swoich wagonów wybiło czerwonym adamaszkiem i przemieniło na kaplicę; Ministerstwo Komunikacji «pociąg specjalny» oddało dla delegacji, która wyruszyć miała do Rzymu po ciało Męczennika (...) W dniu 6 czerwca relikwie przełożono do nowej srebrnej trumny. W dniu następnym w Castel Gandolfo pielgrzymów polskich przyjmował Pius XI...”

RZYM - dotychczasowa trumna z relikwiami św. A. Boboli

„Dzień później [8VI], po nabożeństwie pożegnalnym, w blasku 25 tysięcy świateł celebrowanym w naczelnej świątyni jezuitów «Al Gesù», trumna Świętego spoczęła na wspaniałym rydwanie. Na dworzec Termini odprowadzała ją 2 kilometry ciągnąca się procesja, w której uczestniczył Rzym cały: chłopięta w bieli z palmami w ręku, w czerwień przybrani wychowankowie kolegium «Germanicum», długie szeregi duchowieństwa, delegacja polska, papieska gwardia pałacowa, oo. jezuici z zarządem generalnym na czele, biskupi (wśród nich 3 polskich: Dubowski, Łukomski i Niemira), 10 kardynałów z byłym nuncjuszem polskim Marmaggi'm na czele, przedstawiciele obu polskich ambasad w Rzymie, Gubernator Miasta Watykańskiego, Gubernator Rzymu, kolonia polska, tłum Rzymian.”

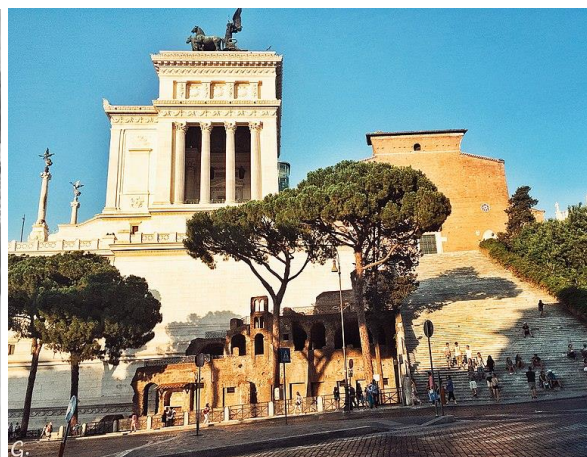
Rzym - 8.06.1938 - kościół Il Gesù - wyprowadzenie trumny z relikwiami św. Andrzeja Boboli (NAC)

Rzym - 8.06.1938 - kościół *Il Gesù* –
wyprowadzenie trumny z relikwiami św. Andrzeja Boboli (NAC)

„Trumna Świętego posuwała się naczelnymi ulicami Wiecznego Miasta a złociło ją zachodzące słońce, żegnały wszystkie dzwony Rzymu, przeprowadzał polski śpiew «Kto się w opiekę», przerywany co chwila oklaskami i okrzykami Włochów: «Evviva il Santo Polono! Evviva la Polonia!»... (Niech żyje Święty Polak! Niech żyje Polska!).

Oto kilka zdjęć z tego tryumfального przemarszu. Bez trudu rozpoznajemy na nich miejsca znane chyba wszystkim: schody przed Bazyliką Ara Coeli na Kapitolu, Plac Wenecki, Ołtarz Ojczyzny, Fori Imperiali i Koloseum. Obok zdjęć z 1938 roku, zamieszczam zdjęcia tych miejsc z czasów nam współczesnych.

Zdjęcia czarno-białe (źródło: NAC), zdjęcia kolorowe (Wikipedia).

O tym, jak wyglądał powrót relikwii św. Andrzeja Boboli do Ojczyzny, napiszę przy innej okazji.

Zgodnie z wolą Ojca Świętego Piusa XI relikwie zostały przewiezione do Warszawy i w dniu 20 czerwca 1938 r. złożone w kaplicy oo. jezuitów przy ulicy Rakowieckiej. Obecnie spoczywają w nowym kościele, który od maja 2008 stał się Sanktuarium Narodowym św. Andrzeja Boboli.

Agata Rola-Bruni